R 5503

கனி கொடாத அத்திமரம் - தீட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஆலயம்

BARREN FIG TREE - DEFILED TEMPLE

ஆதார வசனங்கள் : மாற்கு 11:12–25

திறவுகோல் வசனம் : மத்தேயு 7:20 “அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்”

இயேசுவின் வெற்றிப் பிரவேசமானது எருசலேமுக்குள் நடந்து முடிந்த ஒரு சம்பவமாயிருந்தது. பரிசுத்த நகரத்தில் ஒரு நாளின் ஒருபகுதியை செலவழித்தபிறகு, ஒரு புறநகர்ப்பகுதியாக மாத்திரம் இருந்த பெத்தானியாவுக்கு இயேசு திரும்பினார். மறுநாள் காலையில் இயேசு மீண்டும் நகரத்துக்குச் சென்றபோது, வழியோரத்தில் ஏராளமான இலைகளைத் தாங்கியிருந்த அத்திமரமொன்றைக் கண்டார். அதில் அத்திப் பழங்கள் ஏதாகிலும் அகப்படுமா என்று பார்ப்பதற்காய் அதனிடமாக வந்தார். ஆனால் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. அடர்ந்த இலைகளின் நல்ல தோற்றமோ ஏமாற்றமளித்தது. இதனால் இயேசு, அம்மரம் ஒருக்காலும் கனிகொடாது அல்லது முதிர்ச்சியடையாது என்று கூறி, மரத்தின்மீது ஒரு தடையை, ஒரு சாபத்தை, ஒரு பட்டுப்போகும் தாக்கத்தை விதித்தார். இது எதனை அர்த்தப்படுத்தியது? நிச்சயமாக இது, இயேசுவின் பின்னடியார்கள் கனிகொடாத ஒவ்வொரு மரத்தையாவது பலன்கொடாத வயல்நிலத்தையாவது சபிக்கவேண்டும் என்பதற்கான ஒரு தகவலை இருக்கவில்லை! இதில் மேலோட்டமாகத் தெரியாத, மிகவும் ஆழமான ஏதோவொரு பாடம் இருந்திருக்கவேண்டும்.

கவனமாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ள இந்த சம்பவத்தின் ஆழமான அர்த்தத்தை வேத மாணாக்கர்கள் இப்போது புரிந்துகொள்வதாக நம்புகிறார்கள். அந்த அத்திமரம் யூத தேசத்திற்கான ஒரு நிழலாக அல்லது ஒரு உருவப் படமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதாக அவர்கள் நம்புகிறார்கள். மேலும் அந்தமரத்தின் கனிகொடாத தன்மையினிமித்தம் அதன்மீது ஏற்பட்ட ஒரு பட்டுப்போகும் தாக்கமானது யூத தேசத்தின் கனிகொடாத தன்மையினிமித்தம் அதன்மீது ஒரு நாளைக்கு முன்பு தீர்ப்பிடப்பட்ட பட்டுப்போகும் தாக்கத்துடன் துல்லியமாக ஒத்திருந்தது என்றும் அவர்கள் நம்புகிறார்கள்.

இதற்கு முந்தைய தினத்தில்தான், இயேசு யூத தேசத்திடம், “அந்த நாள்வரை என்னைக் காணாதிருப்பீர்கள்” என்று கூறியிருந்தார். ஆக, அவர் இம்மரமானது அயோன்(aion) அல்லது யுகத்தின் இறுதிவரை பட்டுப்போயிருக்கவேண்டுமென அறிவித்திருந்தார். மீண்டும் இந்த யுகத்தின் முடிவைக் குறித்து இயேசு தம் சீஷர்களிடம் பேசும்போது, “அதிலே இளங்கிளை தோன்றி, துளிர்விடும்போது, வசந்தகாலம் சமீபமாயிற்று என்று அறிவீர்கள்”. அதாவது, குளிர்காலத்தில் இஸ்ரயேல் தேசத்தின் மற்றும் உலகத்தின் பட்டுப்போயிருக்கும் நிலை முடிவுற இருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், யூதர்களிடையே ஜீவனுக்கான அறிகுறிகள், நம்பிக்கை, வாக்குத்தத்தம் ஆகியவை துளிர்விடுவது ஒரு புதிய யுகத்தின் அடையாளங்களில் ஒன்றாக இருக்கும்.

யூத தாயக இயக்கத்தின் முக்கியத்துவம் (Importance of Zionism)

இதே வேத மாணவர்கள், குறிப்பாக சீயோன் இயக்கத்தால் வெளிப்படுத்தப்பட்டபடி, யூத ஜனங்களிடையே மீண்டும் நம்பிக்கை மறுமலர்ச்சியடைவதை இப்போது சுட்டிக்காண்பிக்கின்றனர். யூதர்களுடைய தேசம் மற்றும் கடந்தகால தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்களைக் குறித்த இந்த நம்பிக்கையும் விசுவாசமும் திரும்பிக்கொண்டிருத்தலானது, தீர்க்கதரிசனத்திற்கு ஏற்றவாறு துல்லியமாக ஏற்றவேளையில் நடக்கின்றது என்று சுட்டிக் காட்டப்பட்டு வருகின்றது. அவர்கள் ஏசாயா 40ம் அதிகாரத்தை தற்போது நிறைவேறிவருவதாகச் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். “என் ஜனத்தை ஆற்றுங்கள், தேற்றுங்கள்; எருசலேமுடன் பட்சமாய்ப் பேசி, அதின் போர் முடிந்தது என்றும், அதின் அக்கிரமம் நிவிர்த்தியாயிற்று என்றும், அது தன் சகல பாவங்களினிமித்தமும் கர்த்தரின் கையில் இரட்டிப்பாய் அடைந்து தீர்ந்தது என்றும், அதற்குக்கூறுங்கள் என்று உங்கள் தேவன் சொல்லுகிறார்”.

ஒன்றுசேர்ந்து வந்த எலும்புகள் மேல் மாம்சம் உண்டாகி, இறுதியில் ஜீவ சுவாசத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட உலந்த எலும்புகளின் பள்ளத்தாக்கு குறித்த எசேக்கியேலின் தீர்க்கதரிசனமானது, யூதர்களைப் பற்றின ஓர் உருவகமாய் இருக்கிறதென்று இதே வேத மாணவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது சொல்லர்த்தமான

உயிர்த்தெழுதலைக் குறிக்கவில்லை, மாறாக, அது தெய்வீக வாக்குத்தத்தங்கள் மீதான இஸ்ரயேலருடைய நம்பிக்கையின் மறுமலர்ச்சியைக் குறிக்கின்றது என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். "இந்த எலும்புகள் இஸ்ரயேல் வம்சத்தார் அனைவருமே; இதோ, அவர்கள் எங்கள் எலும்புகள் உலர்ந்துபோயிற்று; எங்கள் நம்பிக்கை அற்றுப்போயிற்று; நாங்கள் அறுப்புண்டுபோகிறோம் என்கிறார்கள்" எனும் தீர்க்கதரிசியின் அறிவிப்புக்கு இது ஒத்துப்போகின்றது – எசேக்கியேல் 37:11.

யூத தேசம் ஆகாருடைய குமாரனாகிய இஸ்மயேலால் நிழலான ரீதியில் குறிப்பிடப்படுகிறது என பரிசுத்த பவுல் போதிப்பதாக இதே வேத மாணவர்கள் தெரிவிக்கிறார்கள்(கலாத் 4:22–31). எப்படி ஆகாரும் அவளுடைய குமாரனும் ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்துக்கு மாத்திரம் புறம்பாக்கப்பட்டிருந்தார்களோ, அதுபோல, நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையும், யூதர்களும் தெய்வீக தயவிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்டகாலத்துக்கு மாத்திரமே துண்டிக்கப்பட்டனர். இஸ்மயேல் வனாந்தரத்தில் தாகத்தினிமித்தம் கிட்டத்தட்ட மயக்கத்துக்குள்ளாகியிருந்து, பின்னர் நீரூற்றொன்றைச் சுட்டிக்காட்டிய கர்த்தருடைய தூதனால் புத்துயிர்பெற்றார். இதுவும் முன்னடையாளமானதே. தேவனுடைய தயவைப்பற்றின யூதருடைய நம்பிக்கைகள் கிட்டத்தட்ட மரித்துப்போயிருந்தன. சீயோனிசம் அவர்களுக்கு புத்துயிர் ஊட்டுகின்ற நீரூற்றாக இருந்து, ஒரு ஜனங்களாக மரணத்திலிருந்து அவர்களை மீட்டெடுத்து வருகிறது. ஆவிக்குரிய தளத்தில் விரைவில் நிறுவப்படவுள்ள மேசியாவினுடைய இராஜ்யத்தின் கீழ், யூதர்கள் பூமிக்குரிய தளத்தில் ஒரு மாபெரும் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவார்கள்.

எந்தவொரு தனிப்பட்ட பொறுப்புணர்வையோ, பதில் சொல்ல வேண்டிய நிலையினையோ பெற்றிராத ஓர் உயிரற்ற பொருளுக்கு எதிராக இயேசு ஏன் அதிருப்தியை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கான காரணத்தைக் காட்டுகிற இந்த பாடத்தின் உண்மைகளுக்குப் பொருந்திவருகிற, வேறெந்த விளக்கமும் இருப்பதாக எங்களுக்குத் தெரியவில்லை.

ஆலயத்தைச் சுத்திகரித்தல்

அத்தி மர சம்பவத்திற்குப் பிறகு, இயேசுவும் அவருடைய சீஷர்களும் எருசலேமுக்கு வந்தவுடன், நேரடியாக தேவாலயத்திற்குள் பிரவேசித்தனர். அங்கு, முன்பு தாம் செய்ததற்கு மாறாக, இயேசு அதிகாரத்தினை எடுத்து, முன்னறிவிப்பின்றி வியாபாரிகளைத் துரத்தவும், காசுக்காரருடைய பலகைகளையும், தேவாலயத்தில் பலியிட விரும்பும் ஜனங்களுக்கு புறா விற்றவர்களது கடைகளையும் கவிழ்த்துப்போட்டார். அதே சம்பவத்தின் மற்றொரு பதிவானது, இந்த ஆலயத்தைச் சுத்திகரிப்பதில் இயேசு கயிற்றினால் ஒரு சவுக்கை உண்டுபண்ணி, வியாபாரிகளைத் துரத்திவிட்டதாகத் தெரிவிக்கின்றது. அவர் தேவாலயத்தின் வழியாக யாதொரு பண்டத்தையும் கொண்டுபோவதற்குக் கூட அனுமதிக்கவில்லை என்பதை இப்பாடமானது நமக்குச் சொல்கின்றது. இவை அனைத்தும் பினவரும் இரண்டு முக்கியத்துவத்தை உடையவையாய் உள்ளன.

1) முதன்மையாக, இது அந்தக் காலத்துடன் தொடர்புடையதாக இருந்தது

2. இரண்டாவதாக, இது நம்முடைய நாட்களில் ஏற்பட வேண்டிய நிஜமான ஆலயத்தின் சுத்திகரித்தலுக்கு ஒரு நிழலாக இருந்தது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்.

நமது நாளின் சட்டப்பூர்வ பயன்பாடுகளின்படி பார்க்கையில், ஆலய கட்டிடத்திற்குச் சொந்தக்காரர்களான சபையாரால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நடைமுறையிலோ அல்லது மனசாட்சியின் எந்தவொரு உரிமையிலோ தலையிட, எந்தவொரு சபையின் கட்டிடத்திற்குள்ளோ ஆலயத்திற்குள்ளோ எவரேனும் நுழைவதென்பது மிகவும் முறையற்றதாக இருக்கும். ஒருவேளை தவறு ஏதேனும் நடந்திருந்து, அதை ஒருவர் திருத்தவேண்டுமென விரும்பினால், ஓர் ஆணை பிறப்பிப்பதற்காக ஒரு நீதிபதியிடம் முறையிட்டுப்பெறுவதோ அல்லது ஒரு காவலரை அழைத்து, சட்டத்தின் மீறலைக் கவனிக்கச்செய்து, காரியங்களைச் சரிசெய்யுமாறு கேட்டுக்கொள்வதோ, அந்நபர் எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கையாக இருக்கும். ஆனால் யூதருடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழோ அது வேறுபட்டதாயிருந்தது. ஒவ்வொரு யூதரும் தேவதூஷணம் அல்லது எந்தப் பரிசுத்தக் குலைச்சல் குறித்து தெய்வீகப்பிரமாணத்தை செயல்படுத்தும் சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருந்தனர். தேவதூஷணம் செய்ததற்காக, பெற்றோர்கள் தங்களுடைய சொந்த பிள்ளைகளைக்கூட கல்லெறிந்து கொல்ல வேண்டுமென்றும் நியாயப்பிரமாணம் வலியுறுத்துகிறது(லேவி 24:10–16).

ஆகவே, கர்த்தருடைய ஆலயத்தை அசுத்தப்படுத்தி, அதன் புனிதத்தன்மையை கெடுப்பவர்களின் வியாபார சாதனங்களைக் கவிழ்ப்பதில் எந்தவொரு யூதருக்கும் என்ன உரிமை இருந்ததோ, அதையே இயேசுவும் செய்தார். அவர்களுடைய வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும் இயேசுவுக்கு எதிரான சில சந்தர்ப்பங்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு வகைதேடினாலும், இங்கு விவரிக்கப்பட்டுள்ள தன்னிச்சையான நடவடிக்கைக்கு அவர்கள் எந்த ஆட்சேபணையும் தெரிவிக்கவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது. இயேசு தம்முடைய உரிமைகளுக்குள்ளாகவே இருந்தார். அவர், தேவன் மற்றும் அவருடைய ஆலயத்தின் காரணத்திற்காகவும், கனத்திற்காகவும் போராடிக்கொண்டிருந்தார். அவ்வாறு செய்ய அவருக்கு எல்லா உரிமையும் இருந்தது.

"அதைக் கள்வர் குகையாக்கினீர்கள்"

அங்கு நிலவின அந்த நிலைமைக்கான குற்றப்பொறுப்பு அதிகாரத்திலிருந்த வேதபாரகர்கள் மற்றும் பரிசேயர்கள்மீதே சாருமென்பதை, "நீங்கள் அதைக் கள்வர் குகையாக்கினீர்கள்" என்று கூறியதில் இயேசு அறிவுறுத்தினார். அவர்கள், ஏமாற்றுதல் அல்லது சட்டவிரோதமான வருமானத்திற்காகவும் பிற பரிசீலனைகளுக்காகவும், குறிப்பாக தேவனுடைய வீட்டை வியாபாரப் பொருட்களின் இடமாக மாற்றவும் அனுமதித்திருந்தனர். மேலும் இந்த தேவாலயமானது பெரியஅளவில் பண்டமாற்று இடமாக அடிக்கடி பயன்படுத்தப்பட்டு வந்ததாக சிலரால் வலியுறுத்தப்படுகிறது. இப்படி ஜெபம் செய்வதற்காக ஆலயத்துக்கு வந்திருந்த, நெருக்கத்திலிருக்கும் ஜனங்களைச் சந்திப்பதற்கு, அநியாய வட்டிக்காரர்களுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தது. இப்படிப்பட்டவர்களே, பாசாங்காக நீண்டஜெபம்பண்ணி, விதவைகளின் வீடுகளைப் பட்சித்துப் போடுகிறவர்கள் என்று இயேசுவால் குறிப்பிடப்பட்டனர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தம்முடைய நாளில் சிலர் அனுகூலங்களைப் பெறுவதற்காகவும், பணத்தின் பலன்களை அறுவடை செய்வதற்காகவும், தங்கள் மதத்தினை ஒரு போர்வையாகப் போர்த்திக்கொண்டிருந்தனர் அல்லது மதத்தின் பெயரால் பாசாங்கு செய்துகொண்டிருந்ததாக இயேசு நியாயந்தீர்த்திருந்தார். இப்படியாக ஆலயமானது "கள்வர் குகையாக" மாறியிருந்தது.

தற்காலத்தில் பலரிடம் காணப்படுவதைப் போலவே, பழங்காலங்களில், களவு என்ற வார்த்தையுடன் ஒரு நேரடி அர்த்தமே இணைந்திருந்தது. அதுவும் அவ்வார்த்தையினுடைய முழு அர்த்தத்தின் ஒரு பகுதியை மாத்திரமே உள்ளடக்கினதாய் இருந்தது. அநியாய வட்டிக்காரர்கள் ஆலயத்தில் பெருமளவில் பரவியிருந்து, கஷ்டத்தில் இருப்பவர்களுக்கு அனுதாபம் காட்டுவதாக நடித்து, கடுமையான நிபந்தனைகளின்பேரில் பணத்தைக் கடனாகக் கொடுத்தனர். இது இறுதியில், விதவை மற்றும் அநாதைகளின் சொத்துக்களைச் சட்டப்பூர்வமாக அபகரிக்கச்செய்தது. இன்றும் அது உண்மையாக இருக்கின்றதோவென நாம் அஞ்சுகிறோம். அதாவது, சுயநலத்தை மறைக்கும் ஒரு போர்வையாக மதம் இன்னும் பயன்படுத்தப்படுகிறதோ என்று நாங்கள் அஞ்சுகிறோம். சொல்லர்த்தமான களவுசெய்தல், கொள்ளையிடுதல் போன்றவை குறித்து சிந்திக்காத மக்கள், சிதைந்துபோன மனசாட்சியின் வாதங்களுக்கு அடிக்கடி அடிபணிந்துவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக, அநாதி தேவனுடைய வீட்டைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதில் கோபமடைந்த எஜமானர், இன்றும்கூட அதே உணர்வுகளைக் கொண்டிருக்கிறார். எவரேனும் மதத்தை மாய்மாலமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டே, தாங்கள் அவருடைய பின்னடியார்கள், அவருடைய சீஷர்கள், அவருடைய சிநேகிதர்கள், கிறிஸ்துவின் மெய்த்திருச்சபையின் அங்கத்தினர் என்று உரிமை கொண்டாடினால், அது விருதாவாயிருக்கும்.

"ஜெபவீடு"

கர்த்தராகிய இயேசு அடிக்கடி ஜெபம்பண்ணுவதற்காக மலைக்குச் சென்றபோதும், அல்லது கெத்செமனே தோட்டத்தில் ஜெபித்தபோதும், பரிசேயர்கள் சில சமயங்களில் வீதிகளின் சந்திகளில் ஜெபித்தபோதும், பரிசுத்த பேதுரு ஜெபிக்க மேல்வீட்டிற்குச் சென்றபோதும், ஆலயமே ஜெபவீடாக எல்லா யூதர்களாலும், விசேஷமான வகையில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. அவ்வாறே பரிசுத்த பேதுருவும் பரிசுத்த யோவானும் ஜெபிப்பதற்காக தேவாலயத்திற்குப் போனார்களென நாம் வாசிக்கிறோம்(அப் **3:1**). இந்த ஓர் இடமே, உலகிலுள்ள மற்றெல்லா இடங்களைக் காட்டிலும், தேவனிடம் நெருங்கி வருவதை ஓர் ஆத்துமாவால் உணரக்கூடிய விசேஷமான இடமாக இருந்தது. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இது தெய்வீகப் பிரசன்னத்தைக் குறிக்கும் ஷெகின்னா ஒளி தங்கியிருந்த கிருபாசனமாக இருந்தது.

அந்த மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு மிக அருகாமையில் செல்ல யாரால் முடிந்ததோ, அந்தளவுக்கு அவர் தேவனுடன் ஐக்கியத்தில் இருப்பதாக புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. இவ்வாறு ஆசாரியர்கள் மாத்திரமே பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும், மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திலும் பிரவேசிக்கக்கூடியவர்களாக இருந்தனர். ஏனைய இஸ்ரயேல் தேசத்தார் பிரகாரத்தைத் தாண்டி, முன்செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. இந்தப் பிரகாரங்களிலேயே மூன்று பிரிவுகளிருந்தன – முதலாவது, யூதர்களுக்கானது; இரண்டாவது யூத ஸ்திரீகளுக்கானது; மற்றும் மூன்றாவது, ஒரு வெளிப்புற பிரகாரமாக இருந்தது – அங்கு புறஜாதி விசுவாசிகள் மெய் தேவனைத் தொழுதுகொள்ளமுடியும் என்றாலும், பரிசுத்த பவுல் அறிவித்தபடி, ''பிரிவினையாகிய நடுச்சுவரால்'' பிரிக்கப்பட்டிருந்தார்கள்(எபேசி2:14). இந்தப் பிரகாரங்கள் தேவனுடைய தயவை அணுகுவதற்கான வெவ்வேறு அளவுகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின. இன்னும் நிறைவுபெறாத நிஜத்தில், கிறிஸ்துவும் அவருடைய திருச்சபையும் முறையான ஆலயமாக இருப்பார்கள்; தேவனை அணுகவிரும்பும் சகல மனிதர்களும் தேவனுடைய ஆலயமாகிய கிறிஸ்துவின் மூலமே(தலை மற்றும் சரீரமாகிய கிறிஸ்து) அணுகுவார்கள். மேலும் அவர்கள் எந்தளவுக்கு நெருங்கி வருகிறார்களோ, அந்தளவுக்கு அவர்களுடைய ஆசீர்வாதமும் அதிகமாய் இருக்கும்.

இந்த நிஜமான ஆலயத்தைப் பற்றி பரிசுத்த பேதுரு மற்றும் பரிசுத்த பவுல் இருவருமே நம்மிடம் கூறுகிறார்கள்: ''உங்கள் சரீரமானது .. பரிசுத்த ஆவியினுடைய ஆலயமாயிருக்கிறதென்று அறியீர்களா ?''(1கொரிந் 6:19). ''தேவனுடைய ஆலயம் பரிசுத்தமாயிருக்கிறது; நீங்களே அந்த ஆலயம்''(1கொரிந்3:17). பல ஆண்டுகளாக பரிசுத்த ஆவியின் கனிகளிலும் கிருபைகளிலும் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிற திருச்சபையானது, ''கர்த்தருக்குள் பரிசுத்த ஆலயமாக எழும்புகிறது'' (எபேசி2:21). ''ஜீவனுள்ள கற்களைப்போல ஆவிக்கேற்ற மாளிகையாகவும் .. கட்டப்பட்டுவருகிறீர்கள்''(1பேது2:5). ''நீங்களும் ஆவியினாலே தேவனுடைய வாசஸ்தலமாகக் கூட்டிக்கட்டப்பட்டு வருகிறீர்கள்''– ''அப்போஸ்தலர் தீர்க்கதரிசிகள் என்பவர்களுடைய அஸ்திபாரத்தின்மேல் கட்டப்பட்டவர்களுமாயிருக்கிறீர்கள்.அதற்கு இயேசுகிறிஸ்து தாமே மூலைக்கல்லாயிருக்கிறார்''– எபி2:20–22.

இந்த நிஜமான ஆலயம் நான்கு வெவ்வேறு தரநிலைகளிலிருந்து கண்ணோக்கப்படமுடியும். மேற்கோள் காண்பிக்கப்பட்ட கடைசி வசனத்துக்கு இசைவாக சொல்லவேண்டுமெனில், அது இன்னும் கட்டப்பட்டு வருகின்றதாயுள்ளது. கிறிஸ்துவைத் தலையாகக்கொண்ட மகிமையான ஆலயத்திலுள்ள இடங்களுக்காக, ஜீவனுள்ள கற்கள் உலகத்திலிருந்து வெட்டி எடுக்கப்பட்டு, வடிவமைக்கப்பட்டு, மெருகூட்டப்பட்டு வருகின்றன. அந்த ஆலயம் ஆவிக்குரியதாயும், மனுஷரால் காணப்படாததாயும் இருக்கும். அதின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும், தேவதூதர்களுக்கு மேலாக, மகிமையடைந்த இயேசுவைப் போலிருப்பார்கள்.

அந்த ஆலயத்தில் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்தஆவியினால், மிகவும் முழுமையான அளவில் வாசம்பண்ணுவார். அதன்மூலம் ஆயிரமாண்டு யுகத்தின்போது, முழு மனுக்குலமும் தேவனிடம் நெருங்கி வருவதற்கும், திவ்ய தயவுகளைப் பெறுவதற்கும் பாவம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து தூக்கி எழுப்பப்பட்டு – ஏதேனில் இழந்துபோய், கல்வாரியில் அனைவரையும் மீட்டெடுத்து, மேசியாவின் ஆயிரவருட அரசாட்சியின்போது அனைவருக்கும் வழங்கப்படவிருக்கிறதான –ஆதி தேவ சாயலுக்கும், ரூபத்திற்கும் மீண்டும் திரும்புவதற்குமான சிலாக்கியத்தைப் பெற்றிருப்பார்கள். அப்போது வார்த்தையின் மாபெரும் அர்த்தத்தின்படி, அது தேவனுடைய பரிசுத்த ஸ்தலமாக இருக்கும். தீட்டுப்படுத்தும் எதுவும் அதில் கொண்டுவரப்படுவதில்லை. அனைத்து வணிகமும், பணப்பரிமாற்றமும் அதற்குத் தூரமாயிருக்கும். அது ஜெபவீடாகவும், ஜெபத்தின் வாய்க்காலாகவும், பாவ மன்னிப்புக்காக தேவனிடம் நெருங்கி வருவதற்கும், கிறிஸ்துவில் தேவன் அருளியுள்ள அனைத்து ஆசீர்வாதங்களையும் இரக்கங்களையும் பெற்றுக்கொள்ள மனதாயிருக்கும் யாவரும் பெற்றுக்கொள்வதற்கும், மனுக்குலம் அணுகுகிற ஒரு வழியாகவும் இருக்கும்.

எருசலேம் ஆலயமானது, அந்த மகிமை நிறைந்த பரிபூரண ஆலயத்தின் ஒரு நிழலாக இருந்த காரணத்தினால், அதில் செய்யப்படும் அனைத்து வகையான வியாபாரமும், பரிசுத்தக்குலைச்சலாக இருந்தன– அந்த நிழலின் அழகிய பரிபூரணத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டிருந்தன. என்ன நோக்கத்திற்காக தேவன் அதைக் கொடுத்திருந்தாரோ, அந்த உண்மைத்தன்மையையும், வருங்காலத்தையும் தவறாக சித்தரித்துக் கொண்டிருந்தன.

உங்கள் சரீரமானது ஆலயமாயிருக்கிறது

ஆனால் இப்போது இந்தப் பாடத்தைப் பற்றி, மேற்கூறியவற்றுடன் முரண்படாத, ஆனால் உறுதிப்படுத்துகிற இன்னும் ஒரு வித்தியாசமான பார்வையைப் பார்க்கலாம். எதிர்காலத்தில் திருச்சபையானது தேவனுடைய ஆலயமாக, பரலோக தளத்தில் பரிபூரணமடைந்திருக்குமென்பதால், ஒரு புதிய சிருஷ்டியாக பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவினுடைய திருச்சபையின் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட அங்கத்தினரும், அந்த அளவுக்குத் தன்னுடைய மரணத்திற்கேதுவான மாம்சீக சரீரத்தில் தேவன் வாசஞ்செய்ய பெற்றிருக்க வேண்டியதாயிருக்கின்றது. உலகின் ஜனங்கள், பொதுவாக எவ்வளவுதான் நல்லவர்களாகவோ ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவோ இரக்கமுள்ளவர்களாகவோ தாராளமுள்ளவர்களாகவோ இருந்தாலும், அவர்கள் பரிசுத்தஆவியின் ஆலயங்களாக இருக்கமுடியாது.

பரிசுத்தஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படும் வரையில், யாரும் பரிசுத்தஆவியின் ஆலயமாக மாறமுடியாது. சித்தம், சிந்தை மாத்திரம் மீண்டும் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, சரீரம் இன்னும் அபூரண மாம்ச சரீரமாக இருந்தாலும்கூட, அந்த ஆவியினால் ஜெநிப்பிக்கப்படுதல் அவரை ஒரு புதிய சிருஷ்டியாகவும், தேவனுடைய ஒரு குமாரனாகவும் உருவாக்கிவிடுகின்றது. பழைய சரீரத்தில் வாசஞ்செய்து, அதனைப் பயன்படுத்தும் புதிய சிந்தையானது, அதுமுதற்கொண்டு அந்தப் பழைய சரீரத்தைத் தேவனுடைய ஆலயமாக அமைத்து, முன்பு இல்லாத ஒரு பரிசுத்தத்தை அல்லது புனிதத்தை அச்சரீரத்துக்கு அளிக்கின்றது.

இப்போது புதிய சிருஷ்டியானது இந்த மரணத்துக்குரிய சரீரத்தில் வசிப்பதாலும், பாவம் மற்றும் சீரழிவு மூலம் அது சேதப்படுத்தப்பட்டு, மகிமையற்றதாக இருப்பதாலும், அது ஓர் ஆலயமென்பதற்குப் பதிலாக, ஓர் ஆசரிப்புக்கூடாரமாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. இதுதவிர, கூடாரம் என்கிற வார்த்தையானது, நிரந்தரமும் நித்தியமுமில்லாத தற்காலிகமான ஒன்றைக் குறிக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. நமது பரலோக வீடாகிய நமது ஆவிக்குரிய சரீரமே ஆலயமாக இருக்கும். ஆனால் இயேசு கூறியதுபோல, முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்கடையாமல், எவராலும் அந்தப் பரிபூரண ஆலய நிலைமைக்குள் பிரவேசிக்கமுடியாது. "முதலாம் உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பங்குள்ளவன்பாக்கியவானும் பரிசுத்தவானுமாயிருக்கிறான்; இவர்கள்மேல் இரண்டாம் மரணத்திற்கு அதிகாரமில்லை; இவர்கள் தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் முன்பாக ஆசாரியராயிருந்து, அவரோடேகூட ஆயிரம் வருஷம் அரசாளுவார்கள்" – வெளிப்படுத்தல் 20:6.

ஒரு புதிய இருதயமாக இருந்தாலும், அல்லது பணிவு, ஒழுக்கம் போன்றவற்றைக் கற்றுக்கொண்ட வெறும் சுபாவ மனுஷனுடைய அல்லது மனுஷியுடைய இருதயமாக இருந்தாலும், இருதய குணத்தை யாராலும் அறியமுடியாது. வெளிப்புற கனிகளால் மாத்திரமே நாம் ஒருவரையொருவர் நிதானிக்க அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். கர்த்தருடைய ஆவி ஒருவருக்குள் வாசம்பண்ணுமானால், கனிகள் நல்லவையாயும், மற்றவர்களுக்கு உதவிகரமானதாயும் இருக்கும். அந்த மனிதர், இயேசுவைப்போல, அவருடைய குணமும், நன்மையும் மற்றவர்களால் பொதுவாக அங்கீகரிக்கப்பட்டாலும் அங்கீகரிக்கப்படாவிட்டாலும், அவருடைய வீட்டிலும், அவருடைய சமுதாயத்திலும் ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருப்பார். இந்த தேவஜனங்களின் கனிகள்– பரிசுத்தம், சாந்தம், தயவு, நீடிய பொறுமை, சகோதர சிநேகம் மற்றும் பிறரது நலனுக்காகவும், விசேஷமாக தேவனுக்கும் அவருடைய சத்தியத்துக்கும் ஊழியம் புரிவதற்காகவும் தன்னையே பலிசெலுத்துதல் போன்றவையாக இருக்கும்.

––––––